

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Promptvarii exequialis pars ...

Continens centurias II. dispositionum, quibus themata funebria sive
scripturae dicta varia ...

Bidembach, Felix

Francofurti, 1625

Thema LXXIII.

[urn:nbn:de:bsz:31-130978](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-130978)

vbrior, teste Christo, Matth. 5. versu iam allegato, & Matth. 19. v. 29, Marc. 10. v. 30.

Nihil itaque amittitur, sed magnum lucrum indereportatur.

III. Eadem hæc similitudo etiam ad morituros pertinet. Tristes sunt, cum finis vitæ adest, & cum Hiskia lachrymas fundunt, Esa, 3. v. 3. Tum enim tempus satiomis est. Seminatur enim, 1. Cor. 15. v. 36 & v. 42. At non iniquo id ferendum animo. Quia veniet tempus messis.

Soletur itaque resurrectio, Job. 19. v. 25.

Et tanto magis, quia illa gloriosior, 1. Cor. 15. vers. 43. Corpus clarificabitur, Phil. 3. v. 21.

Quis igitur non cupiat seminari.

IV. Seminant etiam qui pauperibus benefaciunt, teste Paulo, 2. Cor. 8. v. 10. Et putant illi interdum se facere iacturam sementis. Ideo impii cupiunt sua retinere, Prover. 11. v. 26. At feceratur Domino, Prou. 19. v. 17. Magna recipiet præmia, Matth. 10. v. 42. in fine Benedicetur, Prover. 22. vers. 9. Itaque non parce, sed cum gaudio seminandum, ut copiosior sit messis. Hilarem datorem, 2. Cor. 9. v. 7. Qui parce seminat, parce metet, 2. Cor. 9. v. 6. Ergo hic omnino absque lachrymis seminandam; & dispergendum, Psal. 112. v. 9. Dispersit, dedit pauperibus. Vide Eccel. 17. v. 1. & 2. & 6.

F I N I S.

THEMA LXXIII.

Psalmus integer 130.

De profundis clamo ad te Domine, &c.

D I S P O S I T I O.

Pie veteres ex toto Psalterio elegerunt aliquot Psalmos singulares, quos vocauerunt Pœnitentiales, quales sunt, numero VI, XXXII. XXXVIII. LI. CII. CXLIII. & hic CXXX. qui in ordine sextus, ac præcipuus fere est inter omnes, Continent illi omnes præca-

tio.

tiones ardentissimas pro remissione peccatorum: pro qua omnibus sanctis orandum, Psal 32. v. 6. Quia autem nos in numero peccatorum sumus, & pro sanctis etiam propter Christum agnosci volumus, ut sic Deum videre possimus, discamus ex hoc Psalmo, quomodo sancti coram Deo & iusti possimus fieri. Et initium sane huius Psalmi est valde patheticum, quia cum clamore ex profundis orditur Psalmum.

Videbimus itaque 1. Vnde hic clamor, & hæc vociferatio.

2. Quid velit aut quid petat clamans.

3. Quomodo clamores hi compescendi: aut quo pacto illi clamanti subueniendum, ut clamare cesset.

I. Pars.

It clamor celo. Vnde de profundis. Sic enim Psaltes, De profundis clamaui ad te *Domine*. At ubi hæret clamans? Nunquid in fouea illa Iosephi? Genes. 37. v. 24. aut lacu leonum, Daniel. 6. v. 16. aut Hieremæ cisterna, Jerem. 38. v. 6. aut abyssio maris, ut Paulus 2. Corinth. 11. vers. 25.

Non autem talis corporalis profunditas, ex qua clamat Dauid, sed interna, spiritualis angustia est: dum Deum timet, & iudicium eius.

Nec clamor est acutissimus & clarus siue magnus, sed precatio. Sic enim explicat seipsum: Audi vocem meam. Attende preceationi meæ.

At hæc oratio, licet tacitis gemitibus fiat, est coram Deo magnus clamor. Sic enim ipse Moysi dicit, Exod. 14. v. 15. Quid clamas? Cum non legeretur clamasse tibi.

Expitunt itaque optimo Dauidi clamorem & preceationem angustie illæ, quibus tanquam abyssio videtur demergi.

Et videtur Deus auertere aures & retrocedere, ut non amplius audiat clamantem. Ideoque rogar, ut aures illius intentæ sint ad vocem clamantis de profundis.

Loc vs. Monemur, futurum etiam de nobis, vt aliquando in profundum demergamur, & experiamur angustias, Psal. 12. v. 12. Psalm. 25. v. 17. & 55. v. 5. & 116. v. 3. Augst vnd Noth. Non semper dicemus: Statuit me super excelsa, Psalm. 18. v. 10. & eduxit in latitudinem. Sed aliquando dicemus, Submergor in limo profundi, Psal. 69. v. 3. Intrauerunt aquæ ad animam vsque. ibid. & 124. v. 5. In me transierunt fluctus, Psal. 42. v. 8.

Proiectus sum à facie oculorum tuorum, Psal. 32. v. 23. Hæc nobis dicuntur, vt tela præuisa minus feriant, & vt ad talem agonem semper nos præparemus: vtque cum Psal. tum discamus clamare & arripere preces.

Hoc enim vnum remedium tum erit optimum. Exprobre crede Dauidi, qui dicit Psalm. 77. v. 4. In angustias, & Psal. 18. v. 7 & Psal. 118. v. 5. In angustias requisierunt te, Esa. 26. v. 16.

Et probe notandum. Nil debere nostras preces remorari. si maxime Deus videatur aures auertere.

Clamandum post eum, cum Chanaanæ, Matth. 15. v. 23. Nec dicendum: Frustra clamo. Non audit, Cessabo igitur. Nequaquam. Antequam clament, Esa. 65. vers. 24. Nondum rauca sunt fauces tuæ. Psal. 69. vers. 4. A vigilia matutina ad vespertinam. Hoc loco vers. 6. Dauid annis 10. Æneas 8. ann. Act. 9. Mulier incuruata 18. annis, Luc. 13. Paralyticus annis 38. Joan. 5. populus in Ægypto multis: Moses in deserto 40. annis, &c. clamarunt. Instandum enim, nec cessandum, Luc. 18. vers. 1. & 7. 1. Thess. 5. vers. 17.

II. Pars.

Quid vult autem hic noster clamans Dauid? Ne iniquitates illius obseruet Dominus. Hoc est quod ipsum instantas conicit angustias: peccata scilicet. Quomodo ista angant animum ipsius, vide Psal. 32. v. 4. Et ideo deprecatur, Psal. 143. v. 2. Ne intres in iudicium.

Hoc vnum igitur petit, vt remittantur ipsi peccata. Quod

Quod etiam vnice desiderat Psal. 51. v. 3. & 4. & 9. At quare de hoc tam sollicitus est? was ist jme so hoch darangelegen. Hoc patet ex verbis, *Quis stabit?* Si obseruaueris, pereundum est mihi & omnib. Ad mille non vnum, Job. 9. vers. 3.

D I S C I M V S. de quo maxime omnium debeamus esse solliciti: videlicet, De peccatorum remissione.

Omnes sancti orabant pro hac, Psalm. 32. Exempla, Esa. 38. versicul. 17. Daniel. 9. versic. 9. Jerem. 14. vers. 7. & 20.

Innocens non est innocens, Exod. 34. v. 7. Proverb. 20. vers. 9. Nec Hiob, Noha, Daniel, viri illi optimi, Ezech. 14. Nec Moses, Dauid, Paulus, Petrus, Josias Josaphar. Hi omnes clamare debuerunt, Ne intres, Psal. 143. At multi nostrum non cogitant de peccatis suis. Aut negant, aut extenuant. Imo multi gloriantur in illis, Esa. 3. versicul. 9. Va illis omnibus, 1. Joan. 1. vers. 8. Psalm. 32. versic. 6. De cæteris dicitur. *Sie bringen sich in vergißt.*

III. Pars.

At quomodo poterit subueniri Dauidi nostro in profundis clamanti, & tentato de peccatis?

1. Dominus opem feret misero, & remittet peccata. Hac fide plenus sic erumpit: Apud te propitiatio. *Du als sein kants vnd wirst mir helfen.* Remittendo peccata. Non vt secute pergamus in peccatis: sed vt post hac te timeamus, & caueamus à peccatis: Nunquid igitur tibi erit propitius? Maxime. Sperat anima mea. Sed vnde certa est de hoc? Ex verbo. Spero in verbo ipsius, quod promisit *femen*, in quo sumus benedicendi, (Genes. 12. vers. 3. & 18. v. 18. hoc est saluandi.

2. At non videretur velle misereri, quia non mox iuuat, nec sentis ipsius auxilium. Responder. Ego scio quod non statim velit iuuare, sed aliquandiu differat auxilium. Ideo expecto Dominum è custodia matutina, &c. Non

cesso in ipsum considerare, & bene sperare. Si moram fecerit, Habac. 2. v. 4.

3. Ne autem cogitent alii, Hæc ad solum Davidem pertinere, addit: Omnem Israelæm id ipsum de Deo sperare debere. Gratiæ enim & copiosam redemptionem pertinere ad omnem Israelæm. Et liberatum iri Israelæm, à suis peccatis &c.

Lo e v s. Nemo hominum licet mole peccatorum in abyssum demersus videatur, desperet de gratia Dei & remissione suorū peccatorum. *Copiosa enim redemptio apud Deum*, Rom. 5. v. 1. vbi abundat peccatum, superabundat gratia. Paulus de se 1. Tim. 1. v. 15. Ego maximus, Omnes saluos vult. Neminem perire vult. Omnium miseretur, 1. Tim. 2. v. 4. 2. Pet. 3. v. 9. Ro. 11. v. 23. Gal. 3. v. 22. Propitiatio pro omnibus. 1. Joan. 2. v. 2. Joa. 3. v. 16. Hæc non dicitur, ut aperiamus fenestram peccatis, sed ut timeatur Deus: at filialiter, non seruiliter. Rom. 8. vers. 15. *Non ad timorem seruitutis Spiritum accepistis*. Hæc est fides antiquissima, etiam in veteri testamento: quod Deus redemptor, Job. 16. v. 26. & nemo suis meritis, sed per gratiam Domini saluetur. Hæc enim vna & primaria causa remissionis peccatorum hoc loco sæpius repetitur.

F I N I S.

T H E M A L X X I V.

Psal. 144. v. 3. & 4.

Quid est homo, quod memores eius, &c.

NOTA. Duo huius Thematidis membra supra in 1. parte Promptuarii suis Dispositionibus iam sunt explicata. Homo N I H I L. Vide in appendice Classis VI. Num. 1. pag. 4. 6. Homo V M B R A. Vide ibidem Num. IV. & seqq. pag. 489.

Tertium vero membrum, continens eadem verba, quæ Psal. 8. habentur, *Quid est homo &c.* supra in hac 2. parte